

stichting

ThreeLeftHands.com

3 minds with a vision for a better Africa

**Drie mannen,
een hond,
een bus
en een duister continent**

Televisie Format ThreeLeftHands

Versie 0.3

Copyright 2010, ThreeLeftHands

info@threelefthands.com

www.threelefthands.com

Drie mannen, een hond, een bus en een duister continent

De camera flitst aan en we zien een man die blijkbaar net wakker is. Een gebruind gezicht en een baard die zo te zien al even niet bijgewerkt is, versperren het doorzicht naar de stoffige achtergrond. Henk haalt een hand door zijn vettige haar en vertelt de camera met samengeknepen ogen dat hij weer als eerste wakker is. Henk stapt voor de camera weg en we zien het landschap. Een onnatuurlijke wal van rood zand ondersteunt een wal van bomen en struiken. “Waarschijnlijk een oude steenmijn,” zegt Henk “kijken hoe het met Minne en Mukkes is.” We zien nu een oud oranje busje, duidelijk in dezelfde steenmijn, met een stralend blauwe lucht. Voor het busje liggen twee hopen stof. Naast één staat een kleine Dobermann onrustig te dralen en er komt vlot beweging in de hoop. “Goedemorgen,” mompelt Minne, “...Is er al koffie..?” Mukkes wordt als laatste wakker, vooral omdat Henk en Minne hem lopen te porren en is hier niet heel blij mee, wat er ook mee te maken kan hebben dat hij aan het bijkomen is van malaria.

Buiten de drie mannen en de hond is er niemand en de heren blijven nog rustig even zitten en bespreken de komende dag, terwijl Mukkes wat aanprutst op een gitaar. “Dan hebben we 't er even over...” zegt Minne, wat vooral betekent dat er **niet echt een plan** is. Maar de komende grens is wel dichtbij en dat is dus het doel. Kenia is wel leuk geweest en in Tanzania hebben we al twee projecten die ons erg interessant lijken. Reizigers die we eerder ontmoeten wezen ons op de organisaties, de omschrijving klonk leuk genoeg en ach, het ligt toch op de route richting Zuid Afrika.

Als het **gebrek aan eten** een issue wordt, stappen we in de bus en zijn na de nodige spannende minuten (waar iets in de motor er voor zorgt dat we niet starten) onderweg. Zonnebril op, Minne achter het stuur, Henk ernaast en Mukkes zit voorlopig even op de achterbank. Al snel ontstaat een discussie over de afgelopen paar weken in Kenia. De corruptie is er onvoorstelbaar duidelijk aanwezig en hoewel er genoeg tegen dit kenmerk van Afrikaanse politiek geadverteerd wordt, lijkt de bevolking er zich toch bij neer te leggen wanneer een president een extra vliegtuig koopt in crisistijd. Nou heeft dit volk natuurlijk ook even tijd nodig om bij te komen van **het heftige geweld** tijdens de laatste verkiezingen en de internationale aandacht die dit met zich

meebracht, maar is dat een excuus? De drie zijn het er wel over eens dat het ontwikkelingswerk niet zo'n bedroevende impact heeft gehad als in Ethiopië en bewonderen vooral de instelling van de iets opgeleide Keniaan die vaak echt het beste voor heeft met zijn land.

Vlak voor de grens staat een politiecontrole, waar al zwaaiend aan voorbij gereden wordt. De agenten hebben doorgaand niets nuttigs te melden en houden de ThreeLeftHands vooral aan omdat ze van een afstand denken dat de bus een taxi is, waar doorgaans wel wat geld van afgetrosgeld kan worden in ruil voor een stilzwijgen over de altijd overbeladen busjes. De mannen rijden dus vrolijk verder, al rekenden ook zij niet op de post die vijf kilometer verder stond, ditmaal inclusief slagboom, waar je toch niet zomaar doorheen rijdt. **"You drove past a police officer, five K's back."**, zegt een agent "Oh really," zegt Henk door het raampje van de passagiers kant "we didn't mean to...". Excuses en lachen helpen dit keer niet en Henk's paspoort is even later in het bezit van een aantal officiers die nu melden dat er een boete betaald moet worden. Mooi niet, laten Henk, Minne en Mukkes weten. Ze stappen de auto uit, maken een vuurtje en beginnen met het zetten van een bakje thee. De agenten weten niet wat ze er mee aan moeten en een paar uur later krijgt Henk dan toch zijn paspoort terug. Geduld is een schone zaak.

Het is nu te laat om nog de grens over te steken terwijl het licht is; er moet immers ook nog gegeten worden. Mukkes zet de bus neer in een dorpje en de drie mannen stappen uit met hun hond, wat meteen enorm veel aandacht oplevert van de lokale bevolking. Een waterpomp is snel gespot en de drie blanken die zich hier uitbundig opfrissen en hun waterflessen vullen zorgen voor enorm vermaak. Blanken, die zitten toch alleen in hotels? **"Give me money!"** roept één van de omstanders. "No, give me your sister!" roept Minne, wat op veel gelach komt te staan. "Where is the market? Chakula?" vraagt Mukkes en een zwarte man leidt ons bij de hand naar de dorpsmarkt. Om een grote mangoboom staan een paar krakkemikkige kraampjes waar zoals gewoonlijk kool kan worden gekocht. Er liggen ook nog een paar uien en een tomaat, waar, **heel Nederlands**, lekker op afgedongen wordt. Dit lukt natuurlijk; lachen is hier het ultieme smeermiddel.

Even later staat de bus op een prachtig stuk gras, dat uitkijkt over de zee. Palmen staan twintig meter lager en het strand is onbereikbaar. Op een hoog vuur maakt Henk het avondeten. Jawel, Kool met ui. En rijst. 'Verdorie Henk, hoeveel pepertjes heb je d'r nou weer in?!' roept Mukkes met een hand voor z'n mond. 'Ach joh,' zegt Henk schuld bewust, 'Dat is goed voor je;

brandt alles mooi schoon.' Onder het genot van het traditionele bakje thee wordt het avondeten verteerd en het geouwehoer is niet van de lucht. Over morgen gaat het voorlopig niet; deze dag heeft weer genoeg gebracht om een gesprek te vullen. **Een heel televisieprogramma eigenlijk!**

Wiewatwaar? Een samenvatting.

Wie?

De ThreeLeftHands, de drie linker handen ook wel bekend als Henk Rigter(27), Marten 'Mukkes' Mulder(26) en Minne Bonnema(27). Drie mannen met een passie voor het leven, het avontuur en daarnaast ook nog in het bezit van een flinke kop idealisme. Samen zijn ze voor weinig dingen bang en dat hun bijzonder eigen mening hen zo nu en dan in de problemen brengt, ach dat zien ze dan wel weer. Drie jongens in een bus zorgen daarnaast natuurlijk voor veel sfeer en veel discussies.

Wat?

- Vrijwilligerswerk
- Avontuur
- Low budget
- Head-to-head met andere culturen
- Kritische blik op alles en iedereen; mensen, landen en instanties
- Regelmatig geschreven updates en per pakketpost verstuurd beeldmateriaal
- Echt Nederlands, altijd eerlijk en direct

Waar?

Afrika. En niet een heel land, het hele continent. Waar in de afgelopen twee jaar de Oostkust werd bereden, willen de heren nu binnen een jaar van Kaapstad in Zuid Afrika naar Europa rijden via de iets brutere Westkust. Denk aan landen als Nigeria, De Congo en Namibie.

Waarom?

In een tijd waar openheid een steeds belangrijker item wordt in de wereld, komen steeds meer zaken aan het licht die vroeger werden bedekt met de mantel der liefde. De ontwikkelingshulp is één van de sectoren waar dit zeker het geval is. Henk, Marten en Minne zagen al eerder dat er veel geld de verkeerde kant op gaat in een branche die haar doelgroep, Afrika, nog al eens verwacht met het thuisfront. De ThreeLeftHands bezoeken landen en organisaties in Afrika stuk voor stuk om te zien wat de stand van zaken is. Met de nodige branie ventileren de mannen hun mening en proberen eigenhandig de situatie te verbeteren wanneer dit nodig is.

Een kritische blik op ontwikkelingswerk is nodig en relevant. Het is tenslotte 'ons' geld dat die kant op gaat. Dankzij de opkomst van sociale media en de mogelijkheid snel informatie te delen, krijgen mensen steeds meer inzicht in allerlei zaken. Je hebt het recht om te weten wat er gebeurt met je geld, waar gaat het heen, wie wordt er betaald? Wanneer drie jongens eigenhandig deze toestanden aan de kaak gaan stellen, levert dat genoeg merkwaardige momenten op, die natuurlijk gewoon op televisie moeten.

Omschrijving van een lumineus programma

Real-life serie over drie jonge mannen in Afrika. Zonder een cent te makken reden zij in een oud busje van Nederland naar Zuid Afrika, om nu de omgekeerde weg te berijden. Maar dan wel via de erg ruige Westkust, terwijl ze regelmatig een project aan pakken om de wereld te verbeteren. Omdat ze zelf al op een laag budget leven, brengen ze de instellingen waar ze langskomen vooral kennis en arbeid. Met achtergronden in de marketing, IT en techniek is dit altijd welkom en de handen worden vaak en effectief uit de mouwen gestoken, om vaak binnen een maand weer te vertrekken. De typisch Hollandse mening over de gang van zaken in een land, dorp of organisatie word hardop en met de nodige humor geventileerd, wat sommige mensen natuurlijk in het verkeerde keelgat schiet. Tussen de goede doelen door worden de nodige avonturen beleefd; zo zat Minne in de gevangenis vanwege energie diefstal uit een lantaarnpaal in Sudan, verbeet Henk zich een maand lang in Malawisch recht in een tot rechtbank omgebouwde koeienstal en liet Mukkes zich onvrijwillig bijten door een krokodil.

In een aflevering die ongeveer een half uur duurt, volgen kijkers elke week wat er gebeurt. En met drie compleet verschillende mannen en een hond, is dat genoeg. Voor een paar voorbeelden kun je kijken op <http://threelefthands.com>, waar de nodige verhalen, filmpjes en foto's staan.

Hoezo ThreeLeftHands?

Drie mannen die natuurlijk wel het één en ander kunnen, maar door hun omgeving niet serieus werden genomen toen ze vertelden dat ze rijdend aan wilden komen in Zuid Afrika. “Jullie gaan wel gewoon dood, hoor..” was een regelmatig gehoord commentaar. Moet je natuurlijk een passende naam bij verzinnen en we kwamen al snel op iets met twee linker handen. Daar we met zijn drieën zijn en we vonden dat het ook in Engels lekker moest klinken werd het dus 'ThreeLeftHands'.

We vertrokken met de overtuiging dat we met ons werk wel even een verschil zouden maken, maar daar kwamen we vlot op terug: Hulp in Afrika deugt (vaak) niet en dit brengen wij aan het licht. Daarnaast moet je natuurlijk niet alleen lopen zeuren, je moet het ook willen verbeteren en dus steken we regelmatig onze handen uit de mouwen. In plaats van geld brengen wij vooral kennis en arbeid. We zijn van niemand afhankelijk, waardoor we vaak precies kunnen doen wat we zelf denken dat het beste is, natuurlijk altijd in overleg met het management van een organisatie. De kunst is volgens ons om alle projecten binnen een maand af te ronden, inclusief nazorg. Niet iedereen kan onze directe manier van communiceren waarderen, waardoor we soms met het nodige rumoer tegen onzichtbare muren aanlopen. Soms breken we er ook doorheen, dat dan weer wel. Gezonde goede doelen maken ons blij, niet kloppende doen dat niet. Avontuur met een kritische knipoog!

Doel:

'Ontdekkingsreizigers op het gebied van ontwikkelingswerk', zo werden we eens door een bezoeker van onze website beschreven. Wij willen, gebruik makend van de tot ons beschikbare media, het Westen laten zien wat ontwikkelingswerk inhoudt. Wat gaat er goed en wat gaat er fout? Wat is de stand van ontwikkelingswerk over het algemeen en hoe doe je het goed? Eerlijk en opbouwend communiceren wij onze ervaringen naar de buitenwereld, terwijl we ook laten zien dat het maken van een verschil niet onmogelijk is door onze eigen handen uit de mouwen te steken. Moeilijk, maar niet onmogelijk.

Voor de Kamer van Koophandel en de belastingdienst hebben we het als volgt omschreven:

“Door middel van capacity-building ontwikkelingslanden en bevolkingsgroepen helpen zichzelf te ontwikkelen en in de Nederlandse samenleving inzicht verschaffen van de realistische en actuele stand van zaken in deze culturen.”

Praktisch betekent dat wij het volgende gaan leveren:

- Elke week een vers artikel op onze website;
- Minimaal eens per veertien dagen een kritische observatie van een land, cultuur of (hulp)organisatie;
- Twee wekelijks nieuw beeld materiaal;
- Ondersteuning van minimaal één goed doel per bezocht land.

En dit zijn ze dan!

Henk Rigter

27 jarige levensgenieter, die vooral goed weet hoe anderen iets beter kunnen doen. Is dan onopvallend ook liever lui dan moe. Leest graag en zolang er inspiratie voor handen is weet Henk best leuke artikelen en rapporten te schrijven. Makkelijk te ergeren, maar ook snel in staat om te vergeven. Ondanks zijn soms starre en harde houding houdt hij toch altijd een wat naïeve blik op de mensheid. Geeft graag geld uit aan luxe zoals een biertje of snackje, ook al is dat niet verstandig. Volgens Minne en Mukkes is Henk koppig, dromerig en af en toe niet logisch bezig. Henk blijft zeggen dat dit niet zo is, al weet hij stiekem wel beter. Vanwege onverklaarbare redenen schijnt Henk altijd een bepaalde aantrekkingskracht uit te oefenen op autoriteiten. Hoe goed hij ook zijn best doet, politie agenten hebben altijd iets te melden zolang Henk in de buurt is.

Marten 'Mukkes' Mulder

De hippie van het stel en met 26 jaar ook de jongste. Woonachtig in een kraakpand, draait graag een plaatje en heeft als enige van de drie een opleiding afgerond en mag de titel ingenieur dragen. Hoewel Mukkes alles wel prima vindt en nooit met iemand problemen heeft, zorgen Henk en Minne met hun gedrag zo nu dan voor barstjes in zijn zorgeloze dagen. Hierdoor worstelt Mukkes zich soms kreunend en steunend door de uren heen. Tot groot vermaak van Henk en Minne, die vinden dat Marten af en toe wat traag is. Marten kan heel verdienstelijk gitaar spelen en heeft het dan ook vaak over zijn 'gitaarboek', wanneer gevraagd wordt wat meneer vandaag nou eigenlijk heeft uitgevoerd. Zorgt er altijd voor dat hij wat te knutselen heeft, wat er dan weer voor zorgt dat de bus altijd vol met troep ligt.

Minne Bonnema

Ondernemend ICT-genie en niet te plaatsen ADHD-er die met zijn 27 jaar de oudste is. Dit blijkt overigens nergens uit. Heeft voor elk probleem een oplossing en laat dit graag aan iedereen merken. Probeert zich overal uit te lullen en houdt zelfs in meest onmogelijke gevallen vast aan zijn eigen verhalen, ook al weet hij beter en ligt hierdoor regelmatig met Henk in de clinch. Henk en Mukkes vinden Minne soms wat egoïstisch en in het bezit van een bijzonder laag Emotioneel IQ, maar dit maakt hij op de meest onverwachte momenten weer goed. Zo is Minne bijzonder handig met

computers, wat op veel dankbaarheid komt te staan van Afrikanen die nog wat worstelen met de plotselinge opmars van de IT. Samen met Henk is Minne de kok van de reis en weten ze altijd weer iets bijzonders op het vaak ongewassen bord te toveren. Een tot nu toe vruchteloze hobby van Minne is het provisorisch jagen in de gebieden waar de bus stil staat. Met zijn zelfgemaakte speer, Syrisch legermes en vest van berenvel is er tot nog toe niks gevangen.

Noflik

Het leven van dit Doberman vrouwtje ging vanaf haar geboorte bergafwaarts. Nog geen drie maanden oud was ze aan haar lot over gelaten in een klein kooitje op een markt in Cairo. De wereld had voor deze hond geen perspectief, totdat de ThreeLeftHands besloten dat ze een bewaker nodig hadden, het beestje Noflik noemden en binnen een maand van haar traumatische jeugd herinneringen afhielpen. Is nu het meest vrolijke lid van het gezelschap en houdt met haar tengere, doch duistere gestalte menig Afrikaan op afstand. Op commando. Steelt af en toe een slipper en wordt, idioot genoeg, soms zelf ook gestolen.

De Doutzen Cruiser

Negenhonderd euro kostte dit 26 jaar oude en oranje Volkswagentje dat we naar dat ander Friese supermodel vernoemden. Niet vreemd dat ze met die leeftijd zo nu en dan quality-time nodig heeft, maar dat geven we dan ook graag in ruil voor veilig transport door de wereld. Onze trots en ons plezier; dagelijks verbazen we onszelf dat ze nog steeds start, al gaat dat soms met de nodige tegenzin. Heeft ondertussen de nodige modificaties ondergaan om als echte ThreeLeftHand bus te fungeren. Stinkt soms een beetje onverklaarbaar.

Dit is wat ze kunnen

Door educatie en uitgebreide ervaringen in het werkveld hebben de ThreeLeftHands de nodige kennis en kunnen ze ondersteunen op de volgende gebieden:

- Installatie en techniek;
- Technische ondersteuning;
- IT oplossingen;
- Business management en advies;
- Marketing en communicatie advies;
- Analyse, advies en begeleiding van projecten en organisaties.

In hun benadering richten Henk, Marten en Minne zich met name op de volgende kernwoorden;

- Realisme;
- Kritiek;
- Duurzaamheid;
- Kennisoverdracht;
- Zelfredzaamheid.

Zij zijn ervan overtuigd dat hun aanwezigheid ook na het vertrek voelbaar moet blijven. Ze willen daarom altijd dat de projecten een minimum aan grondstoffen nodig heeft en dat deze altijd voorhanden zijn. Een gezonde hoeveelheid kennisoverdracht zorgt dan voor een grote mate van zelfredzaamheid. Wanneer de lopende en nog te beginnen projecten dan kritisch en realistisch worden benaderd, ontstaat vanzelf duurzaamheid, waardoor ze met een gerust hart verder kunnen trekken richting de volgende opdracht.

En zo ziet het er dan uit. Bijvoorbeeld.

Aantal afleveringen:	1 maal per week, 10 afleveringen
Lengte aflevering:	30 minuten, inclusief commercials
Cameraploeg:	Om de authenticiteit van het programma en de reis te bewaren, is het beter om zelf te filmen, in plaats van gevolgd te worden door een filmcrew. Dit gebeurt met minimaal twee camera's.

In een aflevering volgen we de dagelijkse beslommeringen van de ThreeLeftHands. Onze dagindeling ziet er doorgaans als volgt uit:

- **Opstaan in en om de bus.** Dit gebeurt op willekeurige plaatsen; staan we niet bij een organisatie waar we helpen, proberen we altijd een afgelegen plekje te vinden. Minne en Mukkes slapen vaak op een matje buiten de bus en Henk slaapt binnen.
- **Koffie zetten en daarna ontbijt zoeken.** We zoeken in een dorp het plaatselijk alternatief voor brood, beleggen het met ui en tomaat(=goedkoop) en hopen op een tros bananen voor de lunch.
- Als we **bij een organisatie aan de slag zijn**, gaan we daar verder mee. Zo niet, rijden we door naar het volgende land of hulpbehoevend gebeuren.
- Rond een uur of vier **zoeken we een kampeerplek op**, maar niet voordat we avondeten hebben gevonden. Meestal koken we zelf, op een open vuur. Ingrediënten halen we altijd van de markt.
- Hierna is het vaak al donker, zetten we een bak thee, zitten rond het vuur, spelen gitaar, bespreken de dag en gaan langzaam naar bed.

En dit filmen we dan:

- **Videodagboek.** Overpeinzingen, conclusie van de dag en hoe vonden we het gaan?
- Omgeving, landschap, **wat maakt het verschil tussen het ene land en het andere?**
- Het **dagelijks leven in een land en de culturen** hierin. De markt, de kerk, de kroeg, vlees met en zonder vliegen er om heen, hoe gedragen mannen zich, wordt er veel gebedeld, alles wat opvalt.
- De **projecten** die we ondernemen, hoe wij te werk gaan en altijd eerlijk onze mening hierover.
- **Interactie met lokale bevolking**, hoe bewegen wij ons in die specifieke wereld?
- **Slaapplekken**, met al de minpunten die er aan vast zitten
- Wat zijn **typische gerechten?** Is het lekker of niet te eten? Wat drinken ze eigenlijk en wat zijn de gebruiken?

- **Wat vindt een Afrikaan** eigenlijk van al die blanken?
- **Wat gaat er mis**, wat is de chemie in de auto, ruzies, argumenten, vriendschap.
- **De auto is een eigen serie waard**. Is altijd wel wat mee aan de hand en anders zetten we er wel weer een nieuw rekje op.
- **Ziek worden**. De Nederlandse weerstand houdt natuurlijk een keertje op!
- **Jezelf behelpen** in Afrika, met alles! Met een ultra-laag budget kun je natuurlijk niet in een hotelletje zitten. Dit geldt ook voor het toilet of badkamer, waar we vrijwel nooit beschikking over hebben. Hoe houden wij ons fris?
- Mooie, bijzondere, enge, bizarre, nare, leuke, vrolijke mensen die we ontmoeten en momenten die we meemaken.
- En natuurlijk **Noflik, onze hond en hoofd beveiliging**

**NIET ONBELANGRIJK: WIJ STAPPEN EIND 2010 IN HET
VLIEGTUIG NAAR ZUID-AFRIKA, OM VERVOLGENS
ONZE TERUGTOCHT NAAR NEDERLAND TE MAKEN.**

Contact Gegevens ThreeLeftHands

Telefoon nummers: +31 (0) 6 4213 7682 (Minne)
+31 (0) 6 5437 4414 (Henk)

Adres: Waling Dijkstrastraat 68
9077SR Vrouwenparochie
Nederland

Digitaal: <http://threelefthands.com>
info@threelefthands.com

KVK nummer: 01135216
BTW nummer: NL819751790B01
Rabobank Leeuwarden: 1216.45.657
IBAN/SEPA nummer: NL95RABO0121645657
BIC nummer: RABONL2U